

et Barn i Pleje, eller for Moderen, naar de eller hun en Gang have faaet, hvad der kan kræves af Faderen, at de kunne bruge Pengene; saa staar Barnet hjælpeløst. Det have vi villet forebygge, men paa samme Tid have vi givet Regelen en saadan Elasticitet, at det staar i Overøvrighedens Magt, naar den skønner, at særlige Forhold tale derfor, at afvige fra Regelen.

Ændringsforslag Nr. 8 er en Omredaktion; Nr. 9 ligeledes.

Ændringsforslaget Nr. 10 gaar ud paa at omredigere og til Dels ændre Bestemmelserne om Barnets Arveret. Vi have bragt det i en mere overskuelig Form, mene vi, ved at sondre ud, hvad der er Arveretsbetingelser, og hvad der er den Fremgangsmaade, der skal følges, for at Barnet kan opnaa Arveret. Med Hensyn til Arveretsbetingelserne henholde vi os i øvrigt ganske til det af Justitsministeren stillede Forslag. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa Arveretten skal bevises, er Regelen ogsaa den samme for de Tilfælde, hvor Faderen ikke anerkender, at han og kun han kan være Fader til Barnet. Men vi have fundet det rigtigt i Lovforslaget at indsætte en udtrykkelig Bestemmelse, hvorved det bliver unødvendigt at skride til den udførligere Procedure og Moderens Edsaffæggelse for at oplyse Faderskabet i det Tilfælde, hvor Faderen er enig med Moderen om, at han og ingen anden er Barnets Fader. Det Stykke, der handler derom, er altsaa nyt. Ligeledes have vi indført en Bestemmelse om, at Spørgsmaalet om, hvorvidt han er Fader og ikke blot underholdspligtig, og hvorvidt altsaa Arveret kan hjemles, kan bringes til Afgørelse under selve Underholdssagen, hvorved vi spare baade Myndighederne og de paagældende Personer en Del Ulejlighed. Endelig indeholde de to sidste Stykker af Ændringsforslaget ny Bestemmelser; for det første udtale vi, at den Moder, der vil gøre Krav gældende mod Faderen om Arveret — der ses altsaa her bort fra de Tilfælde, hvor Faderen frivilligt erkender, at kun han kan være Faderen —, den Moder, der paastaar, at kun han kan være Faderen, uagtet han bestrider det, skal fremkomme med saadant Krav inden 2 Aar efter Barnets Fødsel, eller i Tilfælde af, at Faderen er bortrejst, inden 2 Aar efter, at han er kommen til Stede. Vi mene nemlig, at det kan misbruges til Pengeafpresning, hvis man giver Lejlighed til, at han altid skal have et saadant Krav hængende over sit Hoved. Vi have ment, at det var rettest] at begrænse Ti-

den til 2 Aar. Endvidere have vi i det sidste Stykke foreslaaet den Forandring, at naar Barnet gør Arveretten gældende efter sin Fader, bortfalder Retten til for Tiden efter Faderens Død at faa Underholdsbidrag udbetalt af hans Dødsbo. Det at faa Underholdsbidrag efter Faderens Død er jo noget, som er en Begunstigelse i Sammenligning med Ægtebørns Stilling, og naar Børn udenfor Ægteskab faa Arveret og i den Henseende stilles lige med de ægtefødte Børn, finde vi ikke Anledning til at fastholde denne Begunstigelse.

Jeg forbigaar de følgende Ændringsforslag, som Udvalget ikke har tiltraadt, og gaar videre. Under Nr. 13 har Udvalget foreslaaet, at der foran Ordene „i behørig forkyndt Stand“ indskydes „saa vidt muligt“. I Lovforslaget bestemmes det, at den Overøvrighedsresolution, der skal kunne paaberaabes af Moderen som Hjemmel for, at hun kan faa Bidrag af det offentlige, skal være forkyndt for Faderen. Deraf følger, at i det Tilfælde, hvor det lykkes Faderen at gøre sig usynlig og forsvinde, efter at han har vedgaaet Faderskabet, men inden Resolutionen er bleven forkyndt for ham, i det Tilfælde staar Moderen hjælpeløs og kan intet Bidrag opnaa. Det er altsaa en lille, ret praktisk Ændring.

Nr. 14 er indsat af Hensyn til Nr. 16, hvor vi nævne den Betryggelse, som ydes Plejeforældrene derved, at Myndighederne skulle sørge for, at der ikke udbetales Underholdsbidrag til Moderen, uden at det ogsaa kommer Plejeforældrene til gode. Lovforslaget giver Myndighederne en Adgang til at føre Kontrol dermed, vi forlange, at de *skulle* føre Kontrol dermed.

Ændringsforslag Nr. 17 til § 8 handler om det saakaldte Normalbidrag. Om Normalbidraget bestemmes det i Lovforslaget, at det skal svare til, hvad ufornuende Fædre betale paa den paagældende Egn. Nu har det Flertal, som stiller Ændringsforslaget, foreslaaet, at Hovedregelen skal være, at Faderen skal betale de tre Femtedele af, hvad Barnets Underhold kræver, og man har i Overensstemmelse hermed stillet Forslag om, at Normalbidraget skal udgøre tre Femtedele af samtlige de Udgifter, som et Barns Underhold i et godt Plejehjem i paagældende Egn gennemsnitlig medfører. Det staar altsaa i nøje Forbindelse med det Ændringsforslag under Nr. 2, jeg tidligere udførligt har dvælet ved.

Til § 9 er der af Justitsministeren